

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
97/C 281/01	Ecu.....	1
97/C 281/02	Informationsprocedure — Tekniske forskrifter ⁽¹⁾	2
97/C 281/03	Meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 1, med henblik på anvendelse af traktatens artikel 92 og 93 på kortfristet eksportkreditforsikring ⁽¹⁾	4
97/C 281/04	Bindende tariferingsoplysninger.....	11
	Berigtigelser	
97/C 281/05	Berigtigelse til indkaldelse af forslag til bedre harmonisering af sikkerheden i nukleare anlæg (EFT C 211 af 12. 7. 1997).....	14

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

16. september 1997

(97/C 281/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	40,5521	Finske mark	5,88872
Danske kroner	7,48245	Svenske kroner	8,50691
Tyske mark	1,96531	Pund sterling	0,694941
Græske drakmer	310,263	US-dollars	1,10753
Spanske pesetas	165,863	Canadiske dollars	1,54234
Franske francs	6,60141	Yen	133,546
Irske pund	0,740969	Schweizerfrancs	1,61278
Italienske lire	1916,46	Norske kroner	8,12537
Nederlandske gylden	2,21295	Islandske kroner	78,9224
Østrigske schilling	13,8319	Australske dollars	1,54316
Portugisiske escudos	199,720	Newzealandske dollars	1,74744
		Sydafrikanske rand	5,18544

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telefax (kaldnr. 296 10 97 og 296 60 11) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).
Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Informationsprocedure — Tekniske forskrifter

(97/C 281/02)

(EØS-relevant tekst)

- Direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 109 af 26. 4. 1983, s. 8).
- Direktiv 88/182/EØF af 22. marts 1988 om ændring af direktiv 83/189/EØF (EFT L 81 af 26. 3. 1988, s. 75).
- Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/10/EF af 23. marts 1994 om anden væsentlige ændring af direktiv 83/189/EØF (EFT L 100 af 19. 4. 1994, s. 30).

Notifikationer af nationale udkast til tekniske forskrifter, som Kommissionen har modtaget.

Reference (*)	Titel	Udløb af status quo-perioden på tre måneder (*)
97/375/DK	Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. NN af ... — »Bekendtgørelse om miljøgodkendelse af hurtigfærgeruter« med tilhørende vejledning (bilag 1)	16. 10. 1997
97/437/NL	Agnsorter til fiskestang	3. 11. 1997
97/438/NL	Dispensationsordning om muslinge- og østersfiskeri	3. 11. 1997
97/439/NL	Udkast til bekendtgørelse om tilbagekaldelse af bekendtgørelse om kontrol af gennemførelsen af 1957 (mælk og mælkeprodukter)	5. 11. 1997
97/440/NL	Statssekretæren for indenringssagers udkast til regulativ af ... 1997 i forbindelse med borgmestrenes udstedelse af rejsedokumenter (Pasgennemførelsesordningen for Nederlandene af 1995); inklusive — bilag 1: dokument vedrørende printerspecifikationer af ... 1997 (RDB97/U613-RD) — bilag 2: cirkulære vedrørende printere til de pasudstedende myndigheder af ... 1997 (RDB97/U614-RD)	5. 11. 1997
97/441/NL	Statssekretæren for indenringssagers udkast til regulativ af ... 1997 i forbindelse med udenringsministerens udstedelse af rejsedokumenter (Pasgennemførelsesordningen for Nederlandene af 1995); inklusive — bilag 1: dokument vedrørende printerspecifikationer af ... 1997 (RDB97/U613-RD) — bilag 2: cirkulære vedrørende printere til de pasudstedende myndigheder af ... 1997 (RDB97/U614-RD)	5. 11. 1997
97/442/NL	Statssekretæren for indenringssagers udkast til regulativ af ... 1997 i forbindelse med grænsepolitiet udstedelse af nøddokumenter samt afgivelse af nødforlængelser (Pasgennemførelsesordningen ved grænsepolitiet af 1997); inklusive — bilag 1: dokument vedrørende printerspecifikationer af ... 1997 (RDB97/U613-RD) — bilag 2: cirkulære vedrørende printere til de pasudstedende myndigheder af ... 1997 (RDB97/U614-RD)	5. 11. 1997
97/443/NL	Bekendtgørelse om fugle af 1994	3. 11. 1997
97/444/NL	Regulativ om forholdsregler mod smittefare	3. 11. 1997
97/445/NL	Regulativ om jagtgeværer og ammunition	3. 11. 1997
97/446/NL	Bekendtgørelse om slagtning, vejning og klassifikation af slagtekvæg af 1994	3. 11. 1997
97/447/NL	Vvr-bekendtgørelse om brug og tilsyn med det kollektive billedmærke i dyrefodersektoren af 1992	3. 11. 1997

Reference (*)	Titel	Udløb af status quo-perioden på tre måneder (2)
97/448/NL	Vvr-bekendtgørelse om interne virksomhedsinspektioner og kontrol i dyrefodersektoren af 1992	3. 11. 1997
97/449/I	Bekendtgørelse om behandling af færdigpakket specialbrød med ætylalkohol	3. 11. 1997
97/450/NL	Bekendtgørelse af . . . 1997 om nærmere regler om, hvordan § 28, stk. 1, i lov om skibstrafik skal gennemføres (bekendtgørelse om ådeanalyse vedrørende skibsfarten i indre farvande)	3. 11. 1997

(*) År — registreringsnummer — medlemsstat, hvorfra udkastet stammer.

(2) Periode, hvor udkastet ikke kan vedtages.

(3) Ingen »status quo« som følge af, at Kommissionen har accepteret de presserende grunde, anført af den pågældende medlemsstat.

(4) Ingen »status quo« som følge af tekniske specifikationer eller andre krav i forbindelse med foranstaltninger af beskatningsmæssig eller finansiell art som omhandlet i direktiv 83/189/EØF, artikel 1, punkt 9, andet afsnit, tredje led.

(5) Afslutning af informationsproceduren.

Kommissionen henleder opmærksomheden på Domstolens afgørelse »CIA Security« af 30. april 1996 i sagen C-194/94, hvori Domstolen siger, at artikel 8 og 9 i direktiv 83/189/EØF skal fortolkes således, at borgerne kan påberåbe sig dem for en national ret, og at det påhviler denne at afslå at anvende en national teknisk forskrift, der ikke er blevet meddelt i overensstemmelse med direktivet.

Denne afgørelse bekræfter Kommissionens meddelelse af 1. oktober 1986 (EFT C 245 af 1. 10. 1986, s. 4).

Manglende kendskab til anmeldelsespligten medfører således, at de pågældende tekniske forskrifter ikke finder anvendelse, og således ikke kan gøres gældende over for enkeltpersoner.

Yderligere oplysninger om disse notifikationer kan fås ved henvendelse til de nationale tjenester, der er anført i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 324 af 30. oktober 1996.

Meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 1, med henblik på anvendelse af traktatens artikel 92 og 93 på kortfristet eksportkreditforsikring

(97/C 281/03)

(EØS-relevant tekst)

1. *Indledning*

henhold til traktatens handelsregler samt i OECD- og GATT-regi.

1.1. Medlemsstaterne anvender betydelige offentlige midler med henblik på at hjælpe deres industri. Ud af den samlede støtte, som medlemsstaterne gav til deres fremstillingsindustri i perioden 1992-1994, gik ca. 7% til eksportstøtte — primært i form af gunstige eksportkreditvilkår og eksportkreditforsikring⁽¹⁾.

1.3. Skønt Kommissionen hidtil har afholdt sig fra at udøve sin beføjelse til at føre kontrol med statsstøtte, når der er tale om eksportkredit og eksportkreditforsikring, har det arbejde, som Rådets eksportkreditgruppe har udført^(*), samt en tvist for EF-Domstolen^(†) vist, at i hvert fald inden for ét område, nemlig kortfristet eksportkreditforsikring, kan aktuelle eller potentielle konkurrencefordrejninger inden for EF retfærdiggøre, at Kommissionen skrider ind i henhold til statsstøttereglerne uden at afvente fremskridt på andre fronter. Konkurrencefordrejning kan opstå ikke alene mellem eksportører i forskellige medlemsstater i deres handel i og uden for EU, men også mellem eksportkreditforsikringsselskaber, der tilbyder deres tjenesteydelser inden for EU.

1.2. Eksportsubsidier påvirker direkte konkurrencen mellem konkurrerende potentielle leverandører af varer og tjenesteydelser. I erkendelse af eksportsubsidiernes skadelige virkninger har Kommissionen — som den instans, der vogter overholdelsen af EF-traktatens konkurrenceregler — altid fordømt enhver form for eksportsubsidier i EF-handelen⁽²⁾. Selv om medlemsstaternes støtte til deres eksport til lande uden for EF også kan indvirke på konkurrencen inden for EF⁽³⁾, har Kommissionen dog ikke systematisk grebet ind heroverfor i henhold til EF-traktatens statsstøtteregler (artikel 92, 93 og 94). Der er flere grunde hertil. For det første indeholder EF-traktaten bestemmelser vedrørende handel med tredjelande (artikel 112 og 113), der til dels regulerer dette område, og artikel 112 indeholder en bestemmelse om harmonisering af eksportsubsidier. For det andet er det ikke kun konkurrencen inden for EU, der påvirkes af subsidieret eksport, der går til tredjelande, men også EF-eksportørernes konkurrenceevne over for de af EU's handelspartnere, der giver lignende subsidier. Endelig skal det nævnes, at der er sket fremskridt i kontrollen med subsidier i

1.4. Formålet med denne meddelelse er at fjerne statsstøttebetinget fordrejning inden for sektoren for eksportkreditforsikring, hvor der er konkurrence mellem offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber og private eksportkreditforsikringsselskaber. Denne kommercielle sektor af eksportkreditforsikring vedrører forsikring af kortfristede eksportkreditrisici i forbindelse med EF-handel og handel med mange tredjelande. Sådanne risici benævnes »markedsmæssige« og vil blive defineret i afsnit 2. Definitionen omfatter i dag kun såkaldte »kommercielle« til forskel fra »politiske« risici i forbindelse med EF-handel og handel med de fleste OECD-lande, som er anført i bilaget. Skønt medlemsstaterne har gjort en stor indsats for at fjerne subsidier i forbindelse med kommerciel eksportkreditforsikring for herved at anticipere

⁽¹⁾ Kilde: Femte oversigt over statsstøtte inden for Det Europæiske Fællesskab, EF-Kommissionen 1997, s. 20. Fra 1992 vil den nedskæring i subsidierede eksportkreditter, som man nåede til enighed om i Helsinki-pakken, givetvis føre til en nedgang i disse tal.

⁽²⁾ I Kommissionens syvende beretning om konkurrencepolitikken (1997), punkt 242, fastslog Kommissionen, at eksportstøtte i samhandelen inden for EF ikke kan meddeles fritagelse, uanset hvilken intensitet eller form støtten har, eller hvad der er dens begrundelse eller formål.

⁽³⁾ Se EF-Domstolens dom i sag C-142/87 Belgien mod Kommissionen, Sml. 1990, s. I-959. Se også dom af 9. august 1994 i sag C-44/93, Assurances de Crédit mod OND og Belgien, Sml. 1994, s. I-3829, præmis 30.

^(*) »Kreditforsikring og enhedsmarkedet 1992 (kortfristet)«, betænkning forelagt af Koordinationsgruppen, referent: Ph. Callut.

^(†) Se EF-Domstolens domme i sag C-63/89, Assurances du Crédit og Cobac mod Rådet og Kommissionen, Sml. 1991, s. I-1799, og i sag C-44/93, Assurances du Crédit mod OND og Belgien, Sml. 1994, s. I-3829.

indgreb fra EF's side, kræver enhedsmarkedet en række sikkerhedsforanstaltninger, således at der under alle omstændigheder bliver ensartede konkurrencevilkår.

Nærværende meddelelse vil ikke beskæftige sig med forsikring af mellemlange og langfristede eksportkreditrisici, som i dag i vidt omfang ikke er markedsmæssige risici. På dette område taler de faktorer, der har foranlediget Kommissionen til ikke at gøre vidtgående brug af dets beføjelse til at føre kontrol med statsstøtte, stadig imod indskriden på dette område. I stedet gøres der en indsats for at harmonisere vilkårene for eksportkreditforsikring, samt præmierne og politikken for landedækningen, idet man samtidig tager hensyn til de forskellige programmer i tredjelande, således at EF-eksportørers konkurrenceevne ikke undermineres.

1.5. I meddelelsens afsnit 2 beskrives strukturen på eksportkreditforsikringsmarkedet, og der sondres mellem på den ene side den kommercielle eller markedsmæssige sektor, hvor private forsikringsselskaber opererer, og som er omfattet af denne meddelelse, og på den anden side den ikke-kommercielle sektor. I afsnit 3 opregnes de vigtigste faktorer, som kan fordreje konkurrencen mellem private og offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber, og der redegøres for, hvorfor og i hvilket omfang EF-traktatens statsstøtteregler finder anvendelse. Endelig anfører Kommissionen i afsnit 4, hvilke foranstaltninger der anses for nødvendige for at sikre, at enhver tilbagebleven statsstøtte af den art, der er anført under afsnit 3, fjernes fra den kommercielle sektor, og det henstilles til medlemsstaterne, at de i henhold til traktatens artikel 93, stk. 1, træffer de fornødne foranstaltninger.

2. *Den markedsmæssige og ikke-markedsmæssige sektor for kortfristet eksportkreditforsikring*

2.1. Det fremgår af rapporten fra Rådets eksportkredit-gruppe, en række klager fra private eksportkreditforsikringsselskaber og en række sager ved EF-Domstolen, at det i visse medlemsstater forholder sig således, at »officielle« eksportkreditforetagender, der for statens regning eller med statens garanti^(*) forsikrer eksportørers mellemlange og langfristede risici, også opererer for statens regning eller med statsgaranti, når der er tale om kortfristet

eksportkreditforsikring, hvor der er konkurrence med private eksportkreditforsikringsselskaber, der ikke har en sådan forbindelse til staten. De gágældende »officielle« eksportkreditforetagender kan være organer under regeringen, statsejede eller statskontrollerede selskaber eller 100 % privatejede eller privatkontrollerede selskaber. I denne meddelelse vil sådanne foretagender blive omtalt som »offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber«. Ligesom »officielle« foretagender opererer inden for såvel mellem- og langfristede som kortfristede eksportkrediter, er der privatejede eller privatkontrollerede eksportkreditforsikringsselskaber, der kun tegner kortfristede forsikringer, men som støttes af deres regeringer via garantier eller tilsvarende genforsikringsarrangementer for visse segmenter af deres aktiviteter. Disse forsikringsselskaber må også henføres til gruppen »offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber«. Derimod vil eksportkreditselskaber, der udelukkende eller hovedsagelig tegner kortfristede eksportkreditforsikringer, hvor det ikke sker for statens regning eller med statsgaranti^(*), blive omtalt som »private eksportkreditforsikringsselskaber«.

Rapporten viste, at offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber, der opererer for statens regning eller med statsgaranti, for så vidt angår kortfristet eksportkredit, og konkurrerer med private forsikringsselskaber, har visse finansielle fordele, som kan fordreje konkurrencen til skade for de private forsikringsselskaber. Offentlige eller offentligt støttede eksportforsikringsselskaber har ikke i noget land monopol, for så vidt angår kortfristede forretninger.

Et af de vanskelige områder, der blev behandlet i rapporten, var den af staten direkte eller indirekte ydede genforsikringsdækning. I rapporten konstateredes det, at der findes genforsikringsarrangementer, der giver 100 % dækning, og som svarer til garantier, der anses for subsidier. Det anerkendes nu, at genforsikringsfaciliteter, hvor staten kun deltager i eller supplerer en privat genforsikringsaftale, også kan give disse selskaber en fordel i forhold til private forsikringsselskaber, der ikke få en sådan dækning, således at der dermed er tale om konkurrencefordrejning.

2.2. Til trods for at der inden for den seneste tid er sket forbedringer, idet offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber i stadig højere grad udskiller deres kortfristede forretninger og

^(*) I visse tilfælde, som f.eks. i Nederlandene, er mellemlange og langfristede forretningstransaktioner ikke dækket af en garanti, men derimod af en omfattende genforsikringsaftale med regeringen.

^(*) Eller med et tilsvarende genforsikringsarrangement.

henlægger dem til selvstændige selskaber eller indfører særskilt regnskabsføring, har det vist sig, jf. ovenfor, at det stadig er nødvendigt med visse foranstaltninger for at opnå de tilsigtede ensartede konkurrencevilkår. Den første opgave er at finde frem til den sektor, hvor der hersker konkurrence. I rapporten var det afgørende kriterium for indkredsning af de relevante markedssektor, om privat genforsikring generelt, og ikke blot i individuelle tilfælde, til rådighed. Det konstateredes, at svaret generelt set var ja for så vidt angår kommercielle risici på ikke-offentlige købere, men at forsikringsdækningskapaciteten, for så vidt angår politiske risici (herunder risici på offentlige købere samt risiciene ved valutaoverførsel og ved ikke-kommercielle katastrofer), hidtil ikke har været tilstrækkelig til, at dækningen af sådanne risici klart kunne betragtes som en markedsaktivitet. Ud fra en analyse af det private genforsikringsmarked på grundlag af tre kriterier, nemlig den forsikrede risikos varighed, lokalisering og art, er »markedsmessige« risici i rapporten defineret som kommercielle risici, der ved eksport til verdensmarkedet dækker en periode af højst tre år.

2.3. Af bemærkninger fra medlemsstater, erhvervsorganisationer og forsikringsselskaber fremgår det, at denne definition generelt set er for bred. Hovedparten af dem, der fremkom med bemærkninger, var enig med rapporten i, at politiske risici ikke skulle medregnes, fordi det private genforsikringsmarked ikke var stort nok, og de foretrak, at risikoperioden for kommercielle risici maksimalt skulle være på to år. Det syntes også at være meget vanskeligt på det private marked at få genforsikret kommercielle risici for langvarig betalingsforsinkelse fra ikke-OECD-landes side.

2.4. På grund af den snævre forbindelse mellem langvarig betalingsforsinkelse og insolvens — langvarig betalingsforsinkelse vil ofte munde ud i insolvens — og den heraf følgende nødvendighed af at klassificere begge former for risici i samme kategori (markedsmessig eller ikke-markedsmessig) er det klogt indtil videre at udelukke alle kommercielle risici på ikke-OECD-lande fra definitionen på markedsmessige risici og heller ikke medtage dem i denne meddelelse. Endelig skal det nævnes, at det i dag er vanskeligt at opnå privat genforsikring af kommercielle risici på OECD-lande.

2.5. På baggrund af ovenstående defineres markedsmessige risici med henblik på denne meddelelse som:

kommercielle risici på ikke-offentlige debitorer^(*), der er etableret i de lande, der er anført i bilaget. For disse risici er den maksimale risikoperiode (fremstilling plus kreditperiode med det i Bernunionen fastsatte normale starttidspunkt og med sædvanlige kreditvilkår) på mindre end to år.

Alle andre risici (dvs. politiske risici, katastroferisici^(?) og kommercielle risici på offentlige købere og på lande, der ikke er opført i bilaget) betragtes endnu ikke som markedsmessige.

»Kommercielle risici« defineres med henblik på denne meddelelse som risikoen for, at:

— debitor på et arbitrært grundlag afviser en kontrakt, dvs. at en ikke-offentlig debitor på et arbitrært grundlag beslutter at afbryde eller ophæve kontrakten uden lovlige grund

— en ikke-offentlig debitor på et arbitrært grundlag og uden lovlige grund nægter at acceptere de af kontrakten omfattede varer

— den ikke-offentlige debitor eller hans garant bliver insolvent

— den ikke-offentlige debitor eller en garant ikke betaler en gæld ifølge kontrakten, dvs. langvarig betalingsforsinkelse.

2.6. Det private genforsikringsmarkeds kapacitet varierer. Dette betyder, at definitionen på markedsmessige risici ikke er fast, idet den kan ændres med tiden; definitionen kan f.eks. udvides til også at omfatte politiske risici. Kommissionen skal derfor jævnligt (mindst en gang om året) tage definitionen op til fornyet overvejelse og skal i den forbindelse høre medlemsstaterne og andre interesserede parter⁽¹⁰⁾. Ændres definitionen, skal der om

^(*) Eller ikke-offentlige garantier. En offentlig debitor eller garant er en debitor eller garant, der på den ene eller anden måde repræsenterer den offentlige myndighed (staten, regionale eller lokale myndigheder), og som hverken af domstolene eller administrativt kan erklæres for insolvent. Med henblik på denne meddelelse betragtes offentligt ejede eller kontrollerede selskaber, som er hjemmehørende i de i bilaget anførte lande, og som er underkastet den normale selskabslovgivning, som ikke-offentlige debitorer/garanter.

^(?) Dvs. krig, revolution, naturkatastrofer, atomulykker osv., ikke såkaldte »kommercielle katastroferisici« (hvortil henføres en katastrofal akkumulation af tab på individuelle købere eller lande), der kan dækkes ved en excedent genforsikringskontrakt, og som betragtes som kommercielle risici.

⁽¹⁰⁾ Kommissionen vil blandt andet rådføre sig med Rådets eksportkreditgruppe.

nødvendigt tages hensyn til EF-lovgivningen vedrørende eksportkreditforsikring for herved at undgå konflikt eller retsusikkerhed.

3. *Faktorer, der fordrejer konkurrencen mellem på den ene side private eksportkreditforsikringselskaber og på den anden side offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringselskaber*

3.1. Som faktorer, der kan fordreje konkurrencen til fordel for offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringselskaber, der forsikrer markeds-mæssige risici, kan nævnes ⁽¹⁾:

— statsgarantier (de jure eller de facto) til dækning af lån og tab. Sådanne garantier betyder, at forsikringselskaberne kan låne til en lavere rente end den normale markedsrente eller i det hele taget kan optage lån. Endvidere medfører en statsgaranti, at forsikringselskaberne ikke behøver at genforsikre sig på det private marked

— enhver forskel — sammenlignet med private forsikringselskaber — i kravene til reservebeholdningen. Det skal bemærkes, at da Rådets direktiv 73/239/EØF ⁽²⁾ blev ændret ved direktiv 87/343/EF ⁽³⁾, skulle den undtagne forsikringsvirksomhed, nemlig eksportkreditforsikring for statens regning eller med statsgaranti (artikel 2, stk. 2, litra d), i det oprindelige direktiv, ikke omfatte forsikringsvirksomhed, hvor der var tale om kortfristede kommercielle risici, der dækkedes af offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringselskaber for egen regning og uden statsgaranti ⁽⁴⁾. Dette betyder, at offentlige eller offentligt støttede forsikringselskaber — for at kunne forsikre

kortfristede kommercielle risici — må have en vis egenkapital (solvensmargen inklusive garanti-fond) samt forsikringsmæssige reserver (herunder navnlig en udjævningsreserve), ligesom de også skal være i besiddelse af en forsikringstilladelse, jf. artikel 6 ff. i direktiv 73/239/EØF

— nedslag i eller fritagelse for afgifter, der normalt skal betales (f.eks. selskabsskat og afgifter på forsikringspolicer)

— tilskud eller kapitalindskud fra staten. Hvad angår sidstnævnte gælder det princip, at medmindre staten handler, som en privat investor ville gøre i en markedsøkonomi, skal kapitaltilførsel betragtes som statsstøtte ⁽⁵⁾; fri benyttelse af statens infrastruktur og herunder navnlig privilegeret adgang til visse oplysninger (f.eks. oplysninger om debitorer indsamlet af ambassader) på vilkår, der ikke afspejler de hermed forbundne omkostninger; og genforsikring ydet af staten enten direkte eller indirekte via et offentligt eller offentligt støttet eksportkreditforsikringselskab på vilkår, der er mere favorable end dem, som det private genforsikringsmarked kan tilbyde, hvilket medfører, at genforsikring kan tilbydes til lavere priser, eller at der kunstigt skabes kapacitet, som det private marked ikke kan leve op til.

3.2. De under punkt 3.1 nævnte fordele giver eller kan give de eksportkreditforsikringselskaber, som nyder godt heraf, en finansiell fordel i forhold til andre eksportkreditforsikringselskaber. Sådanne finansielle fordele, der gives bestemte virksomheder, fordrejer konkurrencen og udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 1.

⁽¹⁾ Hvis offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringselskaber, der forsikrer ikke-markeds-mæssige risici, stiller en betingelse om, at markeds-mæssige risici skal dækkes, kan dette udgøre en overtrædelse af EF-traktatens artikel 86. Kommissionen kan skride ind heroverfor, ligesom det også kan indbringes for domstolene og for de nationale konkurrencemyndigheder.

⁽²⁾ Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16. 8. 1973, s. 3).

⁽³⁾ Rådets direktiv 87/343/EØF af 22. juni 1987 om ændring af direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 185 af 4. 7. 1987, s. 72).

⁽⁴⁾ SE EF-Domstolens dom i sag C-63/89, Assurances du Crédit og Cobac mod Rådet og Kommissionen. Sml. 1991, s. I-1799, 1848 (præmis 22).

Artikel 92, stk. 1, finder anvendelse på alle foranstaltninger, hvorved visse virksomheder eller produkter indrømmes en finansiell eller økonomisk fordel, som finansieres over offentlige midler, eller som påfører eller vil kunne påføre staten tab, og for hvilken de begunstigede virksomheder eller produkter ikke skal yde noget eller kun lidt til

⁽⁵⁾ Se Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne om offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomheder (Bull. 9-1984) samt Kommissionens meddelelse om anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 på offentlige virksomheder i fremstillingssektoren (EFT C 307 af 13. 11. 1993, s. 3).

gengæld, forudsat at sådanne foranstaltninger berører samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen ved at begunstige visse virksomheder eller produktionen af visse varer ⁽¹⁶⁾.

De under punkt 3.1 nævnte finansielle fordele i forbindelse med markedsmæssige risici, jf. definitionen under punkt 2.5, berører samhandelen med tjenesteydelser inden for EF. Endvidere fører de til en differentiering af den forsikringsmæssige dækning af markedsmæssige risici i de forskellige medlemsstater, hvorved konkurrencen fordrejes mellem selskaberne i medlemsstaterne, hvilket har en sekundær indvirkning på samhandelen inden for EF, hvad enten der er tale om eksport inden for eller uden for EF ⁽¹⁷⁾. De i EF-traktatens artikel 92 hjemlede undtagelser kan ikke bringes i anvendelse på støtte i forbindelse med forsikring af markedsmæssige risici. De konkurrencefordrejende virkninger af sådan støtte inden for EU er så kraftige, at hverken medlemsstaterne eller EF vil kunne være interesseret i at støtte eksporten. Det standpunkt, der er givet udtryk for ovenfor, er blevet bekræftet ved en af EF-Domstolen afsagt dom i sag C-63/89, som direkte vedrørte det spørgsmål, som denne meddelelse omhandler. Domstolen fastslog, at selv om det direktiv, der gik ud på delvis harmonisering af udjævningsreserverne for forsikringselskaber, og som undtog eksportkreditforsikringsvirksomhed, der udøvedes for statens regning eller med statsgaranti, ikke var ulovlig, så kunne de faktorer, der fordrejede konkurrencen mellem private og offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringselskaber, give anledning til et søgsmål for Domstolen på grund af overtrædelse af bestemmelserne (i EF-traktatens artikel 92) ⁽¹⁸⁾. I den i sag C-44/93 afsagte dom nåede EF-Domstolen til den konklusion, at de pågældende fordele udgjorde statsstøtte, og bekræf-

tede at Kommissionen kunne gribe ind for at sikre, at fordelene blev bragt til ophør ⁽¹⁹⁾.

4. *Foranstaltninger, der må iværksættes for at eliminere konkurrencefordrejning, hvad angår kortfristet eksportkreditforsikring af markedsmæssige risici*

4.1. Statsstøtte af den art, der er nævnt under punkt 3.1, der ydes til offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringselskaber, der dækker markedsmæssige risici, jf. definitionen under punkt 2.5, fordrejer konkurrencen og kan ikke fritages fra det i EF-traktatens indeholdte forbud mod statsstøtte.

4.2. Med hjemmel i EF-traktatens artikel 93, stk. 1, henstilles det derfor til medlemsstaterne, at de om nødvendigt ændrer de af deres eksportkreditforsikringsordninger, der gælder for markedsmæssige risici, således at enhver ydelse af statsstøtte af nedennævnte art til offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringselskaber bringes til ophør for sådanne risici vedkommende inden for et år efter offentliggørelsen af denne meddelelse; det drejer sig om følgende former for statsstøtte:

- a) statsgaranti for lån eller til dækning af tab
- b) fritagelse fra kravet om, at der skal afsættes dækkende reserver samt fritagelse for andre krav, der er anført under punkt 3.1, andet led
- c) nedslag i eller fritagelse for afgifter eller lignende, der normalt skal betales
- d) støtte eller kapitalindskud eller anden form for finansiering under omstændigheder, hvor en privat investor, der handler under normale markedsvilkår, ikke ville investere i selskabet, eller på vilkår, som en privat investor ikke ville acceptere
- e) serviceydelser fra staten, som f.eks. adgang til benyttelse af statens infrastruktur og faciliteter samt privilegeret adgang til visse oplysninger (f.eks. oplysninger om debitorer indsamlet af ambassader), og hvor den pågældende service ydes på vilkår, der ikke afspejler omkostningerne i forbindelse hermed, og

⁽¹⁶⁾ SE EF-Domstolens dom af 23. februar 1961 i sag 30/59, Steenkolenmijnen mod Den Høje Myndighed, Sml. 1954-1964, s. 211, præmis 19; dom af 2. juli 1974 i sag 173/73, Italien mod Kommissionen, Sml. 1974, s. 709ff.; dom af 17. september 1980 i sag 730/79., Philip Morris mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671 ff.

⁽¹⁷⁾ I en dom afsagt i sag C-142/87, Belgien mod Kommissionen, se fodnote 3, fastslog EF-Domstolen, at ikke alene støtte til eksport inden for EF, men også støtte til eksport ud af EF kan påvirke konkurrencen og samhandelen inden for EF. Både eksport inden for og ud af EF er forsikret af eksportkreditforsikringselskaber, og støtte til begge former for eksport kan derfor påvirke konkurrencen og samhandelen inden for EF.

⁽¹⁸⁾ Dom af 18. april 1991 i sag C-63/89, Sml. 1991, s. I-1799, s. 1849 (præmis 24). Generaladvokat Tesaro udtalte i sit forslag til afgørelse af den pågældende sag, at dersom der er konkurrence mellem private og offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringselskaber, er det højst tvivlsomt, om medlemsstaterne lovligt kan yde offentlig støtte til de offentlige foretagender. En sådan intervention kan være uforenelig med statsstøttereglerne, Sml. 1991, s. I-1835 (præmis 15).

⁽¹⁹⁾ Dom af 9. august 1994, Assurances du Crédit mod OND og Belgien, Sml. 1994, s. I-3829, se særlig præmis 34.

- f) genforsikring ydet af staten enten direkte eller indirekte via et offentligt eller offentligt støttet eksportkreditforsikrings-selskab på vilkår, der er mere favorable end dem, som det private genforsikringsmarked kan tilbyde, fordi genforsikrings-selskabet får en eller flere af de under det foregående led nævnte former for statsstøtte, hvilket medfører, at genforsikring kan tilbydes til lavere priser, eller at der kunstigt skabes kapacitet, som det private marked ikke kan leve op til.

Men de eksisterende supplerende statslige genforsikringsarrangementer skal, i afventning af udfaldet af den under punkt 4.3 nævnte gennemgang, forblive tilladte i en overgangsperiode, forudsat følgende betingelser er opfyldt:

- Statens genforsikring skal være et underordnet element i forsikrings-selskabets globale genforsikringspakke.
- Dersom forsikrings-selskabets genforsikringsaftaler dækker både markedsmæssige og ikke-markedsmæssige risici, således at statens eventuelle genforsikring uundgåelig vil komme til at dække markedsmæssige risici, må omfanget af statens genforsikring af markedsmæssige risici ikke overstige det, der ville have kunnet opnås på det private genforsikringsmarked, dersom genforsikring af disse risici var søgt isoleret.
- Statens genforsikring må ikke bevirke, at forsikrings-selskabet dermed kan forsikre individuelle køberes forretninger i et omfang, der går ud over, hvad de deltagende private genforsikrings-selskaber har fastsat.
- Præmien for statens genforsikring skal påviseligt afspejle risikoen, og den skal beregnes under anvendelse af kommercielle markedsteknikker, og dersom der findes en ækvivalent præmietakst på markedet, skal statens præmie mindst svare til denne takst.
- Statens genforsikring af markedsmæssige risici skal være åben for alle forsikrings-selskaber, der tegner eksportkreditforsikringer, og som opfylder de almindelige kriterier for at kunne deltage.

- 4.3. Med henblik på at imødekomme den under punkt 4.2 nævnte henstilling skal offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikrings-selskaber som et minimum indføre særskilt forvaltning og særskilte regnskaber for forsikring af markedsmæssige og ikke-markedsmæssige risici for statens regning eller med statsgaranti, således at det på grundlag heraf kan dokumenteres, at de ikke får statsstøtte, når de forsikrer markedsmæssige risici. Regnskaberne for

risici, der forsikres for forsikrings-selskabets egen regning, skal være i overensstemmelse med Rådets direktiv 91/674/EF⁽²⁰⁾.

Endvidere skal medlemsstater, der yder genforsikringsdækning til et eksportkreditforsikrings-selskab via en genforsikringsaftale, som staten har indgået med den private sektor, og som dækker både markedsmæssige og ikke-markedsmæssige risici, påvise, at et sådant arrangement ikke involverer statsstøtte af den art, der er anført under punkt 4.2, litra f).

Med henblik herpå vil Kommissionen i snæver kontakt med medlemsstaterne til stadighed efter offentliggørelsen af denne meddelelse overvåge sådanne arrangementer på grundlag af halvårslige rapporter, der forelægges af de berørte medlemsstater, og ved udgangen af 1998 vil der blive foretaget en komplet gennemgang af sådanne arrangementer. Ved denne gennemgang vil der blive taget hensyn til den viden og erfaring, der i mellemtiden er opnået vedrørende markedet for kortfristet eksportkreditforsikring, ligesom der også vil blive taget hensyn til medlemsstaternes intervention på dette marked, idet man tager udgangspunkt i følgende: de rapporter, der i henhold til punkt 4.5 skal fremlægges vedrørende gennemførelsen af de i denne meddelelse indeholdte henstillinger, den første årlige gennemgang, der skal foretages i henhold til punkt 4.6, og de notifikationer, der modtages vedrørende anvendelsen af den undtagelsesklausul, der er nævnt under punkt 4.4. Skulle det under en sådan gennemgang vise sig, at de i en medlemsstat gældende arrangementer involverer statsstøtte, henstilles det til den pågældende stat, at den senest ved udgangen af 1999 bringer dem til ophør.

- 4.4. Princippet om, at eksportkreditforsikring af markedsmæssige risici kun kan tegnes af offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikrings-selskaber, hvis de under punkt 4.2 nævnte finansielle fordele ophører, kan fraviges under følgende omstændigheder.

I visse lande kan det på grund af manglende kapacitet på markedet for forsikring eller genforsikring forekomme, at markedsmæssige eksportkreditrisici midlertidigt ikke kan dækkes via et privat eksportkreditforsikrings-selskab eller via et offentligt eller offentligt støttet eksportkreditforsikrings-selskab, der opererer for egen regning. Disse risici betragtes indtil videre som ikke-markedsmæssige.

Under sådanne omstændigheder kan forsikringsdækningen overtages af et offentligt eller offentligt

⁽²⁰⁾ Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikrings-selskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31. 12. 1991, s. 7).

støttet eksportkreditforsikringsselskab, der forsikrer ikke-markedsmæssige risici for statens regning eller med statsgaranti. Forsikringsselskabet skal da så vidt muligt afpasse de opkrævede præmier efter de præmier, der forlanges af private eksportkreditforsikringsselskaber for risici af samme art.

En medlemsstat, der agter at gøre brug af denne undtagelsesklausul, skal straks give Kommissionen meddelelse herom. Af meddelelsen skal det fremgå, at det private forsikringsmarked ikke kan dække risiciene, idet der skal fremlægges bevis herfor fra to store velrenommerede internationale private eksportkreditforsikringsselskaber og fra et nationalt kreditforsikringsselskab, således at brugen af undtagelsesklausulen kan begrundes. Endvidere skal meddelelsen indeholde en beskrivelse af de vilkår, hvorunder offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber vil forsikre sådanne risici.

Inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af en sådan meddelelse skal Kommissionen undersøge, hvorvidt brugen af undtagelsesklausulen er i overensstemmelse med ovennævnte betingelser og forenelig med traktaten.

Finder Kommissionen, at betingelserne for brugen af undtagelsesklausulen er opfyldt, gælder dens tilladelse i to år fra beslutningens vedtagelse, forudsat at de markedsvilkår, der berettigede brugen af undtagelsesklausulen, ikke har ændret sig i den pågældende periode.

Endvidere kan Kommissionen i samråd med de andre medlemsstater tage betingelserne for brugen af undtagelsesklausulen op til fornyet overvejelse; Kommissionen kan også suspendere klausulen eller erstatte den med en anden passende ordning.

4.5. Disse bestemmelser anvendes fra den 1. januar 1998 for en periode af fem år. Inden for en frist på to måneder efter bekendtgørelsen af denne meddelelse bedes medlemsstaterne informere Kommissionen om, hvorvidt de accepterer de i meddelelsen indeholdte henstillinger. Derefter bedes de senest den 1. januar 1999 meddele Kommissionen, hvilke foranstaltninger de har truffet for at imødekomme dem. Skulle det vise sig — enten via rapporterne eller på anden måde — at de anvendte systemer i medlemsstaterne stadig involverer statsstøtte, vil Kommissionen i overensstemmelse med den ovenfor skitserede politik vurdere støtten på grundlag af traktatens artikel 92 og 93.

4.6. Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne og interesserede parter tage definitionen på markedsmæssige risici op til fornyet overvejelse og se på, hvorledes denne meddelelse har fungeret i lyset af markedsudviklingen og eventuel EF-lovgivning. Alle oplysninger, som Kommissionen modtager fra medlemsstaterne og interesserede parter i forbindelse med en sådan gennemgang, vil — med tilladelse fra dem, der har givet oplysningerne — blive stillet til rådighed for alle andre deltagende parter.

BILAG

Liste over lande, hvori der består markedsmæssige risici

Den Europæiske Union

Belgien
Danmark
Tyskland
Grækenland
Spanien
Frankrig
Irland
Italien
Luxemborg
Nederlandene
Østrig
Portugal
Finland
Sverige
Det Forenede Kongerige

Lande, der er medlemmer af OECD, og som betragtes som lande, hvori der består markedsmæssige risici

Australien
Canada
Island
Japan
New Zealand
Norge
Schweiz
Amerikas Forenede Stater

Bindende tariferingsoplysninger

(97/C 281/04)

Fortegnelse over de toldmyndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne til at modtage anmodninger om eller meddele bindende tariferingsoplysninger, i henhold til artikel 6, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾

Medlemsstat	Toldmyndighed	Medlemsstat	Toldmyndighed
ØSTRIG	Bundesministerium für Finanzen Abteilung III/7 Himmelfortgasse 4-8 Postfach 2 A-1015 Wien		De Directeur-generaal der douane en accijnzen Dienst Tarief Financietoren — bus 37 B-1010 Brussel
BELGIEN	<i>Toldmyndigheder, der er udpeget til meddele bindende tariferingsoplysninger</i> De Directeur-generaal der douane en accijnzen Dienst Tarief Financietoren — bus 37 B-1010 Brussel Monsieur le directeur général des douanes et accises Service du tarif Tour des Finances — Boîte postale 37 B-1010 Bruxelles <i>Toldmyndigheder, der er udpeget til at modtage anmodninger om bindende tariferingsoplysninger</i> De Directeur der douane en accijnzen Kattendijkdok — Oostkaai 22 B-2000 Antwerpen De Directeur der douane en accijnzen Picardstraat 1-3 B-1210 Brussel Monsieur le directeur des douanes et accises Rue Picard 1-3 B-1210 Bruxelles De Directeur der douane en accijnzen Ter Plaeten Sint-Lievenslaan 27 B-9000 Gent De Directeur der douane en accijnzen Voorstraat 41-43-45 B-3500 Hasselt Monsieur le directeur des douanes et accises Rue de Frangnée 40 B-4000 Liège Monsieur le directeur des douanes et accises Chemin de l'Inquiétude B-7000 Mons	DANMARK	Told- og Skatteregion Ballerup Lautrupvang 1A DK-2750 Ballerup Told- og Skatteregion Bornholm Munch Petersenvej 8 DK-3700 Rønne Told- og Skatteregion Esbjerg Adgangsvejen 3 DK-6700 Esbjerg Told- og Skatteregion Frederikshavn Havnepladsen 9 DK-9900 Frederikshavn Told- og Skatteregion Haderslev Sct. Severingade 2 DK-6100 Haderslev Told- og Skatteregion Helsingør Sundtoldvej 8A DK-3000 Helsingør Told- og Skatteregion Herning Brændgårdvej 10 DK-7400 Herning Told- og Skatteregion Hillerød Gefionvej 6C DK-3400 Hillerød Told- og Skatteregion Holstebro Brogårdsvej 1 DK-7500 Holstebro Told- og Skatteregion Horsens Løvenørnsvej 25 DK-8700 Horsens Told- og Skatteregion Hvidovre Stamholmen 147 DK-2650 Hvidovre

(¹) EFT L 253 af 11. 10. 1993, s. 1.

Medlemsstat	Toldmyndighed	Medlemsstat	Toldmyndighed
DANMARK (fortsat)	Told- og Skatteregion Høje-Taastrup Helgeshøj Allé 9 DK-2630 Taastrup		Told- og Skatteregion Viborg Vestervangsvej 7 DK-8800 Viborg
	Told- og Skatteregion Kalundborg Banegårdspladsen 1 DK-4400 Kalundborg		Told- og Skatteregion Aalborg Østerågade 29 DK-9000 Aalborg
	Told- og Skatteregion Korsør Storebælt Erhvervspark 3 DK-4220 Korsør		Told- og Skatteregion Århus Toldkammergade DK-8000 Århus C
	Told- og Skatteregion København 1 (City) Strandgade 100 DK-1401 København K	FINLAND	<i>Toldmyndigheder, der er udpeget til meddele bindende tarifieringsoplysninger</i>
	Told- og Skatteregion København 2 (Nord) Hermodsgade 8 DK-2200 København N		Tullihallitus Tullitariffi ja markkinähäiriöt Unioninkatu 12, PL 512 FIN-00100 Helsinki
	Told- og Skatteregion København 3 (Nordvest) Finsøvej 15A DK-2000 Frederiksberg		<i>Toldmyndigheder, der er udpeget til at modtage anmodninger om bindende tarifieringsoplysninger</i>
	Told- og Skatteregion København 4 (Syd) Snorresgade 15 DK-2300 København S		Tullihallitus Tullitariffi ja markkinähäiriöt Unioninkatu 12, PL 512 FIN-00100 Helsinki
	Told- og Skatteregion Køge Gymnasievej DK-4600 Køge		Alle told- og skatteregioner
	Told- og Skatteregion Maribo Brovejen 15A DK-4930 Maribo	FRANKRIG	Alle told- og skatteregioner
	Told- og Skatteregion Nærum Rundforbivej 303 DK-2840 Nærum	TYSKLAND	Oberfinanzdirektion Berlin Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Lentzeallee 8—10 D-14195 Berlin für Waren der Positionen 1101 bis 1104 und 2302 sowie der Kapitel 86 bis 92 und 94 bis 97 der Zollnomenklatur
	Told- og Skatteregion Næstved Vordingborgvej 68 DK-4700 Næstved		Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Gutleutstraße 185 D-60327 Frankfurt am Main für Waren der Kapitel 25, 31, 32, 34 bis 37 (ohne Positionen 3505 und 3506), 41 bis 43 und 50 bis 70 der Zollnomenklatur
	Told- og Skatteregion Odense Lerchesgade 35 DK-5000 Odense C		Oberfinanzdirektion Hamburg Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Baumacker 3 D-22523 Hamburg Postfach 540969 (PLZ D-22509) für Waren der Kapitel 2, 3, 5, 9 bis 16 (ohne Positionen 1101 bis 1104), 18, 23 (ohne Position 2302), 24 und 27, der Positionen 3505 und 3506 sowie der Kapitel 38 bis 40, 45 und 46 der Zollnomenklatur
	Told- og Skatteregion Randers Toldbodgade 3 DK-8900 Randers		
Told- og Skatteregion Svendborg Bryghusvej 30 DK-5700 Svendborg			
Told- og Skatteregion Sønderborg Hilmar Finsens Gade 18 DK-6400 Sønderborg			
Told- og Skatteregion Thisted Toldbodgade 8 DK-7700 Thisted			
Told- og Skatteregion Vejle Nordås 17 DK-7100 Vejle			

Medlemsstat	Toldmyndighed	Medlemsstat	Toldmyndighed
TYSKLAND (fortsat)	Oberfinanzdirektion Köln Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Merianstraße 110 D-50765 Köln Postfach 710 651 (PLZ D-50746) für Waren der Kapitel 17, 26, 28 bis 30, 33, 47 bis 49, 71 bis 83 und 93 der Zollnomenklatur		Belastingdienst/Douane District Enschede Postbus 464 NL-7500 AL Enschede
	Oberfinanzdirektion München Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Landsberger Straße 122 D-80339 München für Waren der Kapitel 1, 4, 6 bis 8, 19 bis 22, 44, 84 und 85 der Zollnomenklatur		Belastingdienst/Douane District Groningen Postbus 380 NL-9700 AJ Groningen
GRÆKENLAND	Υπουργείο Οικονομικών Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης Διεύθυνση δασμολογική (Δ. 17) Τμήμα Α (δασμολογικό) Ταχυδρομική διεύθυνση: Καραγιώργη Σερβίας 10 GR-101 84 Αθήνα		Belastingdienst/Douane District Roosendaal Markt 17 NL-4701 PA Roosendaal
			Belastingdienst/Douane District Rotterdam Postbus 1417 NL-3000 BK Rotterdam
IRLAND	Tariff Classification Unit, Customs and Excise Branch Office of the Revenue Commissioners Nenagh IRL-Co. Tipperary		Belastingdienst/Douane District Venlo Postbus 1916 NL-5900 BX Venlo
ITALIEN	Alle told- og skatteregioner	PORTUGAL	Alle told- og skatteregioner
LUXEMBOURG	Direction des douanes Boîte postale 26 L-2010 Luxembourg	SPANIEN	Departamento de Aduanas e Impuestos Especiales Guzmán el Bueno 137 E-28071 Madrid
NEDER- LANDENE	Belastingdienst/Douane District Amsterdam Postbus 80910 NL-1005 DA Amsterdam	SVERIGE	Generaltullstyrelsen Box 2267 S-103 17 Stockholm
	Belastingdienst/Douane District Arnhem Postbus 9046 NL-6800 GJ Arnhem	DET FORENEDE KONGERIGE	HM Customs and Excise Tariff and Statistical Office Portcullis House 27 Victoria Avenue Southend-on-Sea UK-Essex SS2 6AL

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til indkaldelse af forslag til bedre harmonisering af sikkerheden i nukleare anlæg**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende C 211 af 12. juli 1997)

(97/C 281/05)

Side 17, punkt 7 »Frister«, første afsnit:

i stedet for: »Ansøgninger om støtte skal indsendes inden 45 dage efter offentliggørelsen i Tidende. Poststemplet tjener som dokumentation for indsendelsesdatoen.«

læses: »Ansøgninger om støtte skal indsendes inden 30 dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Poststemplet tjener som dokumentation for indsendelsesdatoen.«
